

ความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวภาษาฝรั่งเศส ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการโดยใช้คลังข้อมูล

ดนยา ด้านสวัสดิ์ *

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประเทศไทย

The Ability to Write Travel Itinerary in French Using Corpus-based Approach by Tourism Industry and Hospitality Management Students

Darnsawasdi, D. *

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Article Info

Research Article

Article History:

Received 10 November 2018

Revised 8 February 2019

Accepted 8 February 2019

คำสำคัญ

ความสามารถในการเขียน
การเขียนโปรแกรม-
การท่องเที่ยวภาษาฝรั่งเศส
คลังข้อมูลภาษา
แบบฝึกทักษะการเขียน

Keywords:

writing ability
French travel itinerary writing
corpus linguistic
writing exercises

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูล และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจท่องเที่ยว ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยว แบบบันทึกการเรียนรู้ แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าที (T-test) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับมากที่สุด

* Corresponding author

E-mail address: dannaya.da@ssru.ac.th

Abstract

This research is a part of the study to develop the learning and teaching of French for Tourism. The two objectives are 1) to study the French travel itinerary writing ability of Tourism Industry and Hospitality Management students before and after the learning activities by using a Corpus-based approach and 2) to study the students' satisfaction of the learning activities.

The population of this research was 50 students, majoring in Tourism Industry and Hospitality Management, Suan Sunandha Rajabhat University, who enrolled in French for Tourism Business in the 2017 academic year. The tools applied in this research were a Pre-test form, French itinerary writing exercises, an activity report form, a Post-test form and a satisfaction questionnaire to find out the students' satisfaction of the learning activities. The data was statistically analyzed by T-test for dependent sample (T-test), mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.).

The results of the research were as follows: there was a significant difference between the Pre-test and the Post-test at $p.05$ level of significance and the students' satisfaction of the learning activities was at highest level.

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่จัดว่าเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีความสำคัญกับประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอันดับต้น ๆ เพราะนอกจากจะช่วยสร้างรายได้ให้แก่ประเทศแล้ว ยังก่อให้เกิดการสร้างงาน กระจายงาน กระจายรายได้ไปสู่ชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ ได้อีกด้วย จากการคาดการณ์ในอนาคตจนถึงปี ค.ศ. 2028 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังคงมีอัตราการเจริญเติบโตและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (World & Tourism Council, 2018, p. 3) การที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของทั้งการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว (Carmen, 2009) เนื่องจากปัจจัยด้านการรับข้อมูลข่าวสารจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง (สกุล จริยาแจ่มสิทธิ์ และ ประสพชัย พสุนนท์, 2559, น. 110) และในปัจจุบันด้วยความเจริญทางด้านเทคโนโลยี นักท่องเที่ยวต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวประเภทสายปายเปื้อหรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยวนิยมหาข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านอินเทอร์เน็ตมากกว่าช่องทางอื่น ๆ (กรณกวินท์ จิรไชยกาญจน์, 2553) โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ถูกนำเสนอบนเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยวซึ่งถือเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทที่จับต้องไม่ได้ จึงมีความสำคัญในการโฆษณา ดังนั้น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ประเทศไทยด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเช่นนี้จำเป็นต้องอาศัยการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวด้วยภาษาที่น่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวเกิดความคล้อยตามและเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยได้ การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวนั้น ควรคำนึงถึงการสร้างจุดเด่นของรายการนำเที่ยวไม่จะเป็นการตั้งชื่อทัวร์ การเกริ่นนำ การบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว การให้ข้อมูลในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน นอกจากนั้นภาษาที่ใช้การนำเสนอก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ควรใช้ภาษาที่สละสลวย ใจความสั้น ๆ กระชับรัด ใช้สำนวนภาษาที่ดึงดูดความสนใจ เขียนให้เห็นจุดเด่นหรือความงามที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกคล้อยตาม (สุชาติ ทวีพรปฐมกุล, 2556, น. 74-75 และฉันทัช วรรณณอม, 2554, น. 151-152)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรที่มีส่วนรับผิดชอบในการผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้พบปัญหาเรื่องการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวรายวันด้วยนามวลี ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ในปี 2560 ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยระยะที่ 1 โดยรวบรวมคำนามหลักของนามวลีที่ใช้ในการเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวในโปรแกรมการท่องเที่ยวภาษาฝรั่งเศส

จากโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยของบริษัทนำเที่ยวต่างประเทศที่ถูกนำเสนอไว้บนเว็บไซต์ของบริษัทที่มีชื่อเสียง จากนั้นนำมาศึกษาวิเคราะห์และสรุปเป็นโครงสร้างนามวลีที่ใช้ในการเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวรายวันได้ดังนี้ นามวลีที่ปรากฏในบริบทการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวนั้นมีโครงสร้าง 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) คำนาม เช่น *Déjeuner, Baignade* เป็นต้น 2) คำนาม + นามวลี เช่น *Dîner Kantoque, Promenade le long de grand canal* เป็นต้น 3) คำนาม + บุพบทวลี เช่น *Visite du Palais Royal, Petit déjeuner à l'hôtel* เป็นต้น และ 4) คำนาม + คุณศัพท์วลี เช่น *Déjeuner libre, Départ matinal* เป็นต้น นอกจากนั้นในนามวลีหนึ่ง ๆ อาจพบการปรากฏของโครงสร้างวลีเพียงวลีเดียวหรือหลาย ๆ วลีประกอบกันก็ได้ (दनया दानसर्वस्व, 2561) และในปี 2561 นี้ ผู้วิจัยได้ต่อยอดงานเป็นวิทยาระยะที่ 2 โดยการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสจากโครงสร้างนามวลีที่ได้รับรวบรวมไว้ควบคู่กับการใช้คลังข้อมูลภาษา เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล

ในการทำวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามของคำว่า ความสามารถในการเขียน ว่า หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยทักษะการเขียนโดยใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม คำว่าโปรแกรมการท่องเที่ยวภาษาฝรั่งเศส หมายถึง รายการนำเที่ยวประเทศไทยที่เขียนเป็นภาษาฝรั่งเศส เน้นเฉพาะการใช้นามวลีในการเขียนอธิบายกิจกรรมการท่องเที่ยวรายวัน ส่วนคำนิยามของคำว่าคลังข้อมูลนั้น หมายถึง ข้อมูลภาษาเขียนที่รวบรวมมาจากโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศส ที่ถูกนำเสนอบนเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยวต่างประเทศเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์แฟกเก้นำเที่ยวของบริษัท ข้อมูลภาษาเขียนดังกล่าวถูกรวบรวมในปริมาณมากพอที่จะเป็นตัวแทนของภาษาเขียนที่ต้องการศึกษาและถูกเก็บบันทึกไว้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกในการค้นหา

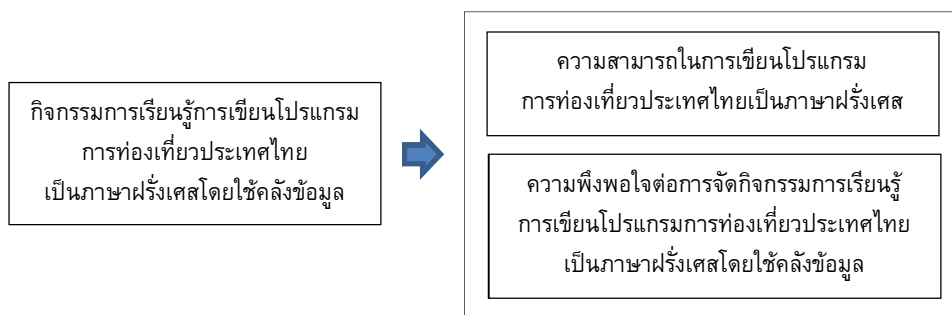
จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในด้านภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวนั้น ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวถือเป็นการเรียนการสอนภาษาเฉพาะด้าน เป็นการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวนี้จึงต้องคำนึงถึงบริบทของการทำงานในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ตามสภาพจริง (Leplat, 2001, p. 163) ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ อันได้แก่ เป้าหมายในการเรียนที่แน่ชัดของผู้เรียน กลวิธีการสอนให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ของผู้สอน และเนื้อหาที่มาจากบริบทภาษาที่ใช้จริง (Legendre, 1993) รวมทั้งต้องคำนึงถึงตัวภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์

ที่มีลักษณะเฉพาะด้านอีกด้วย (Richer, 2008, p. 18) ด้วยเหตุนี้เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัยนี้ซึ่งได้แก่ โปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยที่เขียนเป็นภาษาฝรั่งเศสและถูกนำเสนอไว้บนเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยวต่างประเทศ จึงถือเป็นเนื้อหาที่มาจากบริบทภาษาที่ใช้จริง

การรวบรวมและเก็บบันทึกโปรแกรมการท่องเที่ยวดังกล่าวลงในโปรแกรมคอนคอร์ดแนซ์ (Concordance) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งสำหรับการเรียนการสอนด้านภาษาโดยใช้คอมพิวเตอร์ (Vetulani, 2000, pp. 321-322) และเรียกใช้ข้อมูลในรูปแบบของคลังข้อมูลภาษาซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการเรียนการสอนภาษาเช่นกัน เพราะสามารถให้ข้อมูลภาษาที่เป็นจริง เพื่อนำมาใช้อธิบายลักษณะต่าง ๆ ทางภาษาที่ปรากฏขึ้นทั้งในด้านของความถี่ของคำและวลีที่ปรากฏและด้านของคำและวลีที่มักปรากฏร่วมกันจนเป็นปกติ (Collocation) ทำให้การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างภาษาเป็นไปได้สะดวกมากขึ้น (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2545, น. 26-31) ผู้เรียนสามารถสืบค้นโครงสร้างและกฎเกณฑ์ทางภาษาจากคลังข้อมูลได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกและรวดเร็ว

ส่วนแบบฝึกทักษะนั้นเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำ (The law of exercise or repetition) (Thorndike, 1966, pp. 28-29) การฝึกทักษะซ้ำๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญหรือเกิดทักษะที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำและมีความคงทน (สุพรรณาทิพย์เที่ยงแท้, 2557, น. 37) เนื่องจากแบบฝึกทักษะไม่ใช่แบบทดสอบ ดังนั้นลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องฝึกเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว แต่ละแบบฝึกควรฝึกการใช้เนื้อหาเพียงประเด็นเดียว มีจำนวนมากเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนเกิดทักษะ มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ มีหลากหลายรูปแบบ และมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้ (อพนันต์ พูลพุทรา, 2554, น. 15; River, 1968, pp. 97-105)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจท่องเที่ยว ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1.2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับนี้เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

2.1.2.2 แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูลเน้นเฉพาะนามวลีที่ใช้ในการเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวรายวัน

2.1.2.3 แบบบันทึกการเรียนรู้

2.1.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล

2.1.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1.3.1 ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนและหลังการเรียนรู้ การสร้างแบบฝึกทักษะ การสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ และการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

2.1.3.2 จัดทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล แบบบันทึกการเรียนรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล

สำหรับแบบประเมินความพึงพอใจดังกล่าว เป็นแบบประเมินวัดระดับความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้น้ำหนักหรือคะแนน เป็น 5
พึงพอใจมาก	ให้น้ำหนักหรือคะแนน เป็น 4
พึงพอใจปานกลาง	ให้น้ำหนักหรือคะแนน เป็น 3
พึงพอใจน้อย	ให้น้ำหนักหรือคะแนน เป็น 2

พึงพอใจน้อยที่สุด ให้น้ำหนักหรือคะแนน เป็น 1

โดยกำหนดเกณฑ์แปลความหมายน้ำหนักหรือคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

น้ำหนักหรือคะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

น้ำหนักหรือคะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับมาก

น้ำหนักหรือคะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

น้ำหนักหรือคะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อย

น้ำหนักหรือคะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2.1.3.3 จัดทำแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 5 ฉบับ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ

2.1.3.4 ปรับแก้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

2.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.1.4.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2.1.4.2 ผู้สอนชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศส อธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวกับนามวลีที่ใช้ในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยว อธิบายวิธีการสืบค้นข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษาในโปรแกรมคอนคอร์ดแอนซ์ที่ได้จัดเตรียมไว้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างวิธีการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 6 แบบ

2.1.4.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสด้วยตนเอง โดยใช้คลังข้อมูลภาษาประกอบการสืบค้นข้อมูล ภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์

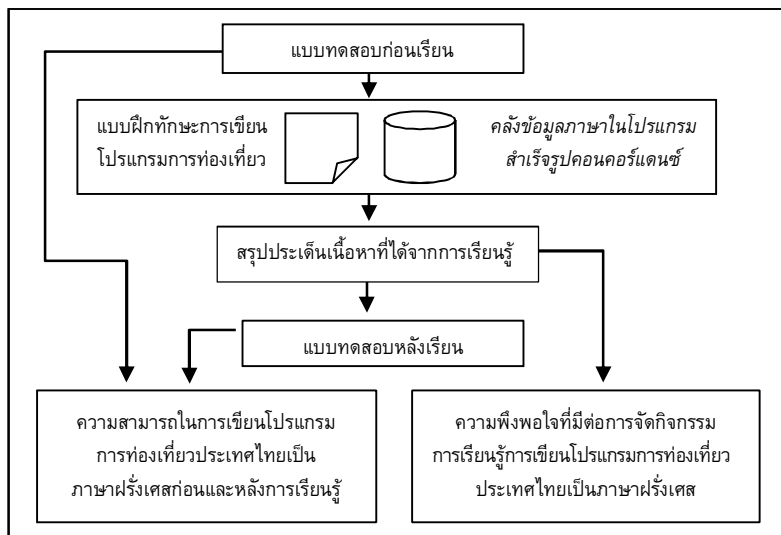
2.1.4.4 ผู้เรียนบันทึกแบบบันทึกการเรียนรู้ได้ตลอดระยะเวลาของการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

2.1.4.5 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปประเด็นเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องครบถ้วน พร้อมทั้งร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกทักษะ

2.1.4.6 ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.1.4.7 ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล

ภาพที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

2.2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวของประชากรและกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าที (T-test) แบบ Dependent เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

2.2.2 วิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2.3 สังเคราะห์ผลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษา

3. ผลการวิจัย

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูลของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.52 คะแนน และ 21.64 คะแนน ตามลำดับ คะแนนผลต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.12 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 5.73 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กล่าวคือ หลังจากการเรียนรู้ นักศึกษามีความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้ (ดูตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที่ และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูล (N = 50)

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D. _o	t.	Sig.(1-tailed)	แปลผล
ก่อนเรียน	6.52	3.34	15.12	5.73	18.64	.00*	แตกต่าง
หลังเรียน	21.64	6.62					

*ระดับนัยสำคัญที่ .05

3.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษากการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษา จำนวน 50 คน มีค่าเท่ากับ 4.57 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “มากที่สุด” หากพิจารณาแต่ละรายการประเมิน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้อยู่ในเกณฑ์ “มากที่สุด” จำนวน 13 รายการประเมิน และอยู่ในเกณฑ์ “มาก” จำนวน 10 รายการประเมิน (ดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล (N = 50)

ลำดับที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ผู้สอนชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้คลังข้อมูลให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.66	0.47	มากที่สุด
2.	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนที่เหมาะสม (การทดสอบก่อนเรียน การฝึกทักษะ การสรุปร่วมกันและการทดสอบหลังเรียน)	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด	4.16	0.61	มาก
4.	ผู้เรียนสามารถติดต่อผู้สอนเพื่อขอคำอธิบายหรือคำแนะนำได้ตลอดเวลาการจัดกิจกรรม	4.68	0.46	มากที่สุด

ลำดับที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน	4.82	0.38	มากที่สุด
6.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนคนอื่นๆ	4.38	0.68	มาก
7.	เนื้อหาตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (การเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวในโปรแกรมการท่องเที่ยวด้วยการใช้นามวลี)	4.86	0.34	มากที่สุด
8.	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.36	0.59	มาก
9.	แบบฝึกทักษะเรียงตามลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.54	0.49	มากที่สุด
10.	ปริมาณข้อของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับเนื้อหา	4.68	0.46	มากที่สุด
11.	ปริมาณข้อของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับเวลา	3.96	0.72	มาก
12.	เนื้อหาที่มีประโยชน์ สามารถนำไปปรับใช้ในวิชาชีพ	4.62	0.48	มากที่สุด
13.	เนื้อหาเหมาะสมกับวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้คลังข้อมูล	4.48	0.49	มาก
14.	การเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูลเป็นการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ	4.36	0.48	มาก
15.	การเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูลเหมาะสมกับการเรียนโครงสร้างภาษา	4.40	0.48	มาก
16.	การเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูลเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือค้นคว้า/ปฏิบัติจริง	4.74	0.43	มากที่สุด
17.	ผู้เรียนสามารถจัดเวลาการเรียนรู้ตามความสะดวกของตนเอง	4.60	0.48	มากที่สุด
18.	ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาภาษาจากบริบทจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
19.	ผู้เรียนสามารถค้นคว้า สังเกต วิเคราะห์และสรุปโครงสร้างภาษาได้ด้วยตนเอง	4.50	0.72	มาก
20.	ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาที่เรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว	4.34	0.47	มาก
21.	หลังจากการทำแบบฝึกทักษะ ผู้สอนและผู้เรียนควรร่วมกันสรุปประเด็นเนื้อหาเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง	4.96	0.19	มากที่สุด
22.	ผู้เรียนสามารถสร้างนามวลีใหม่ๆ เพื่อบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวจากโครงสร้างภาษาที่ได้เรียนรู้	4.26	0.55	มาก
23.	ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยวในโปรแกรมการท่องเที่ยวโดยใช้คลังข้อมูล	4.94	0.23	มากที่สุด
รวม		4.57	0.44	มากที่สุด

3.3 ผลจากการสังเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้

จากแบบบันทึกการเรียนรู้ สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้

3.3.1 นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้างนามวลี การใช้นามวลีในการเขียนบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยว

3.3.2 นักศึกษาจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต ทั้งยังสามารถใช้ต่อยอดการศึกษา ปรับใช้ในการศึกษาหัวข้อเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวได้

3.3.3 นักศึกษามีความประทับใจผู้สอนที่สามารถชี้แจงอธิบายกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างละเอียด ตรงประเด็น ครอบคลุมเนื้อหา ดำเนินกิจกรรมเป็นขั้นตอน และให้คำแนะนำในระหว่างการเรียนรู้ตลอดเวลา

3.3.4 นักศึกษามีความประทับใจเนื้อหาแบบฝึกทักษะและคลังข้อมูลภาษาในประเด็นที่แบบฝึกทักษะมีปริมาณมากพอ คลังข้อมูลภาษามีข้อมูลที่หลากหลาย เพียงพอที่จะค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง โดยเฉพาะการจัดเก็บคลังข้อมูลในโปรแกรมคอนคอร์แดนซ์ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน สะดวกต่อการใช้

3.3.5 นักศึกษามีความประทับใจต่อรูปแบบของกิจกรรมเนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่แปลกใหม่สำหรับนักศึกษา เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่มีกระบวนการเป็นขั้นตอน การได้ทำแบบฝึกทักษะด้วยตนเอง ส่งผลให้นักศึกษาจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายและดีขึ้น นอกจากนั้นรูปแบบของกิจกรรมยังทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานอย่างเป็นระบบ ความรับผิดชอบ ความใส่ใจ ความพยายาม การวางแผน การคิดวิเคราะห์ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3.3.6 นักศึกษามีความประทับใจกับบรรยากาศการเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด สนุกกับการค้นคว้า มีส่วนร่วม และมีความเป็นกันเอง

3.3.7 นักศึกษาพบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในเรื่องความไม่เสถียรของโปรแกรม คอมพิวเตอร์บางเครื่องไม่สามารถเปิดคลังข้อมูลภาษาจากโปรแกรมที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ในแผ่นซีดีได้ นอกจากนั้นยังพบปัญหาด้านสายตาเนื่องจากอาจมีอาการตาตายหรือปวดตา หากใช้เวลาทำแบบฝึกทักษะนาน ๆ ติดต่อกัน

4. สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

4.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสก่อนและหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นักศึกษามีความสามารถในการเขียนโปรแกรมท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนได้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการฝึกทักษะได้เป็น

อย่างดี เมื่อผู้เรียนฝึกซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ เกิดความชำนาญเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาริณี จันทรศรี (2551) และงานวิจัยของ ภัทรกมล รักสวน (2559) ที่ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาสูงขึ้นหลังจากเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน

นอกจากแบบฝึกทักษะและคลังข้อมูลภาษาจะทำให้เกิดทักษะ เกิดความชำนาญ สามารถเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาแล้ว นักศึกษายังมีความพึงพอใจในประเด็นที่แบบฝึกทักษะและคลังข้อมูลภาษายังช่วยทำให้จดจำเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายและรวดเร็ว ทำให้ทักษะทางภาษาที่เกิดขึ้นนั้นมีความคงทนอีกด้วย (อภิรดี สาริกา, 2555; สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้, 2557; มณฑนกร เจริญรักษา, 2552)

ผลจากการใช้แบบฝึกทักษะและคลังข้อมูลภาษาในงานวิจัยชิ้นนี้ นักศึกษาจะมีความสามารถในการใช้นามวลีอธิบายกิจกรรมการท่องเที่ยวรายวันได้ ดังตัวอย่าง เช่น *Accueil à la gare Hualamphong. Départ pour Ayutthaya en train. Découverte du parc historique d'Ayutthaya, patrimoine mondial de l'Unesco depuis 1991.* เป็นต้น

4.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยภาพรวมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการอภิปรายผลความพึงพอใจของนักศึกษาใน 3 ด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านการเรียนรู้โดยใช้คลังข้อมูล

นักศึกษามีความพึงพอใจในประเด็นที่ได้เรียนรู้ด้วยคลังข้อมูลภาษาที่มีเนื้อหามาจากภาษาที่ใช้จริง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านนั้น เนื้อหาที่เรียนควรต้องมาจากภาษาที่ใช้ในบริบทจริง (Lehmann, 1993, p. 115) นอกจากนั้นการใช้คลังข้อมูลภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่นักศึกษาได้ลงมือค้นคว้าปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง (ทศนา แหมมณี, 2551)

อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้แบบฝึกทักษะและคลังข้อมูลภาษานั้น หลังจากที่ได้ฝึกทักษะด้วยตนเองแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนต้องร่วมกันสรุปประเด็นเนื้อหาที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Gunter & al. (1990) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครูและนักเรียนควรต้องร่วมกันอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยร่วมกันหลังจากให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยตนเองแล้ว

นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบว่านักศึกษายังมีความพึงพอใจในประเด็นที่การเรียนรู้ด้วยคลังข้อมูลภาษาเหมาะสมกับการเรียนโครงสร้างภาษา นักศึกษาจะสามารถสังเกต

วิเคราะห์ และสรุปโครงสร้างภาษาได้ด้วยตนเอง จึงสอดคล้องกับ Vetulani (2000) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนสามารถใช้คลังข้อมูลภาษาในการศึกษาคำ ไวยากรณ์ และวิเคราะห์ภาษาอย่างละเอียดได้

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า คลังข้อมูลภาษามีประโยชน์อย่างยิ่งกับการเรียนการสอน ภาษาและการวิจัยหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษาศาสตร์ ด้านการแปล ด้านภาษา เฉพาะด้าน และด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อังคณา ทองพูน พัฒนสร (2560) ที่ศึกษา เรื่องการพัฒนารายการคำศัพท์วิชาการทางภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยใช้วิธีการด้านภาษาศาสตร์ คลังข้อมูล พบว่าการใช้คลังข้อมูลภาษามีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนารายการคำศัพท์ วิชาการทางภาษาอังกฤษธุรกิจ ทั้งในแง่ของการเก็บรวบรวมคำศัพท์จากตำรา บทความวิจัย บทความออนไลน์และหนังสือพิมพ์ และยังสามารถเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยคลังข้อมูล ภาษานี้พัฒนาการใช้คำศัพท์ของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ รังสิมา นิลรัตน์ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้คลังข้อมูลทางภาษาเพื่อช่วยในการแปล และ พบว่าคลังข้อมูลภาษาสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลที่สามารถช่วยนักแปลได้ 2 ลักษณะ คือ ช่วยให้นักแปลทราบคำศัพท์หรือข้อความที่สับสนใช้ได้จริงหรือไม่ และช่วยให้เข้าใจการใช้คำศัพท์ และข้อความในประโยคได้ดีขึ้น

4.2.2 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ

นักศึกษาที่มีความพึงพอใจที่เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งปริมาณของแบบฝึกเหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องลักษณะของแบบฝึกที่ดี กล่าวคือ แบบฝึกควรมีปริมาณเพียงพอ ที่จะให้ผู้เรียนฝึกจนเกิดทักษะ แบบฝึกควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถ ของผู้เรียน และเนื้อหาของแบบฝึกควมเรียงลำดับตามความยากง่าย (River, 1968; อพันธ์ พูลพุทธา, 2554)

4.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักศึกษาที่มีความพึงพอใจที่กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างเป็นขั้นตอน แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอนนั้น เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้สอนควรชี้แจง กิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน จนกว่าผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหา และผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนก่อนมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ ด้วยตนเอง (เบลล์ลันดา และรอน, 2554)

ทั้งนี้ การที่นักศึกษาที่มีความพึงพอใจโดยภาพรวมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครั้งนี้อยู่ในระดับ “มากที่สุด” แสดงให้เห็นทัศนคติเชิงบวกต่อวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยมี ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กระบวนการเรียนรู้กลายเป็นจุดเน้น ในขณะที่ผู้สอนและเทคโนโลยีเป็น

เพียงสิ่งสนับสนุนเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Neo & Kian (2003) ที่ได้สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้สื่อผสมในการสร้างความรู้ด้วยตนเองในเบื้องต้นในการเรียนรายวิชาหนึ่ง ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนวางแผนไว้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีการตอบสนองกับการเรียนรายวิชานี้และแสดงทัศนคติเชิงบวกต่อสภาพการเรียนรู้เช่นนี้เช่นกัน

4.3 จากแบบบันทึกการเรียนรู้ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.3.1 ข้อดีของการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น นอกจากนักศึกษาจะได้เรียนรู้เนื้อหาความรู้ ได้ทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว นักศึกษาหลายคนยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ รู้จักวางแผนการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ มีความพยายาม มีความใส่ใจมากขึ้น ได้คิดวิเคราะห์ ทั้งยังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนอีกด้วย ลักษณะดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (National Council of Teachers of English, 2009, pp. 15-16)

4.3.2 ประเด็นของคลังข้อมูลภาษาที่ถูกจัดเก็บไว้ในโปรแกรมสำเร็จรูปคอนคอร์แดนซ์ [Concordance (AntConc)] ที่มีนักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า เป็นโปรแกรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้านภาษานั้น แต่มีนักศึกษบางคนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า โปรแกรมดังกล่าวยังไม่เสถียรเท่าที่ควร กล่าวคือ ไม่สามารถเปิดโปรแกรมที่อยู่ในแผ่นซีดีที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้กับคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กทุกเครื่องได้ ผู้วิจัยเห็นด้วยกับนักศึกษาในประเด็นข้อจำกัดบางประการของโปรแกรมสำเร็จรูปคอนคอร์แดนซ์ดังกล่าว และได้นำเสนอให้นักศึกษาแก้ปัญหาโดยการดาวน์โหลดโปรแกรมสำเร็จรูป Concordance (AntConc for Window 3.4.4) ของ Laurence Anthony จากอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง แล้วจึงนำข้อมูลโปรแกรมการท่องเทียวที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ในแผ่นซีดีป้อนลงในโปรแกรมที่ได้ดาวน์โหลดไว้ จะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

4.3.3 จากความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ นักศึกษาหลายคนเห็นด้วยกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษากลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน ก็ยังมีนักศึกษบางคนชอบการเรียนกับอาจารย์ผู้สอนมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเคยชินกับการเรียนในรูปแบบที่อาจารย์เป็นผู้สอน นักศึกษาเป็นผู้เรียน ไม่เคยชินกับรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่นักศึกษาจะต้องฝึกสังเกต วิเคราะห์ และสรุปด้วยตนเอง แต่หากนักศึกษาได้รับการปลูกฝังให้เคยชินกับการศึกษาในรูปแบบนี้ นักศึกษาจะสามารถพัฒนาทักษะในการใช้ภาษา และเสริมสร้างจิตสำนึกในการใฝ่รู้ได้ อย่างไรก็ตาม สำหรับนักศึกษาไทย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรใช้กลวิธีผสมผสานระหว่าง

การสอนของผู้สอนเองและกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังที่ Mascolo (2009) ได้สรุปไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอน ควรผสมผสานระหว่างการเรียนกับการสอนในลักษณะที่ให้การเรียนเป็นรูปแบบของการลงมือปฏิบัติ ในขณะที่ให้การสอนเป็นส่วนสนับสนุนไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้

5. ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

5.1.1 จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษา เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่ผู้เรียนได้ฝึกทำซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาขึ้นได้และทักษะทางภาษาที่เกิดขึ้นนั้น จะเป็นทักษะที่คงทนในการนำไปประยุกต์ใช้ ผู้สอนสามารถนำแนวคิดการใช้แบบฝึกทักษะสร้างทักษะที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนได้

5.1.2 จากการศึกษาผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน การเรียนรู้ด้วยตนเองดังกล่าว นอกจากจะทำให้เกิดความรู้ทางเนื้อหาวิชาการแล้ว การเรียนรู้ด้วยตนเองยังสร้างเสริมลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความใฝ่รู้ การคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นต้น ผู้สอนสามารถนำหลักการและแนวคิดเช่นนี้ ไปประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสื่อ และผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจะสามารถสร้างทั้งความรู้ ลักษณะที่ดีของผู้เรียน และเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ได้อย่างแน่นอน

5.1.3 คลังข้อมูลภาษาเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนด้านภาษา ในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการวิเคราะห์โครงสร้างภาษาหรือการแปล เป็นต้น ผู้สอนสามารถพิจารณาประยุกต์ใช้คลังข้อมูลภาษากับการเรียนการสอนตามเนื้อหาที่ผู้สอนต้องการสอนได้ เนื่องจากผู้สอนสามารถสร้างคลังข้อมูลภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้เองตามบริบทเนื้อหาที่สนใจ และประยุกต์คลังข้อมูลภาษาในการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ควรมีการทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเทียบประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คลังข้อมูล ในหัวข้อเนื้อหาอื่น ๆ เช่น การใช้คำศัพท์ สำนวน ที่มักจะปรากฏการใช้ในการเขียนโปรแกรมการท่องเทียบ การใช้คำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์ขยายความเพื่อให้โปรแกรมการท่องเทียบน่าสนใจ โครงสร้างการเขียนโปรแกรมการท่องเทียบ เป็นต้น

5.2.2 ควรมีการทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอื่น ๆ โดยใช้คลังข้อมูลไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน การเขียน หรือการแปลในบริบทเนื้อหาภาษาฝรั่งเศสทั่วไป หรือ ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านด้านอื่น ๆ เป็นต้น

6. บทสรุป

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสามารถในการเขียนโปรแกรมการท่องเทียบเป็นภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเทียบและบริการโดยใช้คลังข้อมูล” ในครั้งนี้ ได้นำเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเองร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะและโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนรู้ กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัยนี้ ผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและผู้เรียนจะเพิ่มบทบาทของตนเองมากขึ้นในการลงมือปฏิบัติ ฝึกฝน เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับคลังข้อมูลภาษา สามารถพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียนโปรแกรมการท่องเทียบของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้ นอกจากนั้นยังสามารถพัฒนาทักษะทางการแสวงหาความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์กับตัวผู้เรียนเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะเช่นนี้ จะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง/Références bibliographiques

- กรณิกวินท์ จิรไชยกาญจน์. (2553). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุโรปตะวันตกต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- จาริณี จันทร์ศรี. (2551). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 โดยใช้แนวทางการสอนเขียนแบบเน้นจอร์. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. สืบค้น 9 มิถุนายน 2561, จาก <http://161.246.14.22/research/index.php/research/2551/Income2551/---3>
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2554). การวางแผนและการจัดนำเที่ยว. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- ดนยา ด่านสวัสดิ์. (2560). การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาสำหรับการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวภาษาฝรั่งเศส. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). สื่การการเรียนรู้-สื่การสอน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบลลินดา, เจมส์ และ แบรนต์, รอน. (2554). ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills: Rethinking How Students Learn วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์, ผู้แปล) กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส์.
- ภัทรกมล รักสวน. (2559). การพัฒนาคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอแม่ริม จ.เชียงใหม่. (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. สืบค้น 19 เมษายน 2561, จาก <http://www.research.cmru.ac.th/research59/ris/view.php?no=734>
- มณฑนกร เจริญรักษา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- รังสิมา นิลรัตน์. (2552). การใช้คลังข้อมูลภาษาเพื่อช่วยในการแปล: กรณีศึกษาคลังข้อมูลภาษาเกี่ยวกับกีฬามวยสากล. *The Journal*, 5(2), 137-157.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2545). ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สกุล จริยาแจ่มสิทธิ์ และประสพชัย พสุนนท์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 10(1), 105-114.
- สุชาติ ทวีพรปฐมกุล. (2556). *กว่าจะเป็นหัวหน้าทัวร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- อพันธ์ พูลพุทธา. (2554). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์หาคุณภาพข้อสอบรายข้อรายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา. (รายงานการวิจัย)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อภิรดี สาริกา. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- อังคณา ทองพูน พัฒนสร. (2560). *การพัฒนาการคำศัพท์วิชาการทางภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยใช้วิธีการด้านภาษาศาสตร์คลังข้อมูล. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 34(2), บทคัดย่อ. สืบค้น 9 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.tcithaijo.org/index.php/Huso/article/view/100956>
- Carmen, M. I. (2009). The Importance planning of public relations in tourist organizations' Communication. *Management*, 12(2), 239-248.
- Gunter, M. et al. (1990). *Instruction: A Model Approach*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Legendre, R. (1993). *Dictionnaire Actuel de l'Education*. Québec: Guérin.
- Lehmann, D. (1993). *Objectifs Spécifiques en Langue Etrangère*. Paris: Hachette.
- Leplat, J. (2001). « Les compétences collectives » in *Les compétences en ergonomie*. Toulouse: Edition Universitaires de Dijon.
- Mascolo, M. F. (2009). Beyond Student-Centered and Teaching-Centered Pedagogy: Teaching and Learning as Guided Participation. *Pedagogy and the Human Sciences*, 1(1), 3-27. Retrieved May 27, 2018, from <http://www.scholarworks.merrimack.edu/phs/vol1/iss1/6>.
- National Council of Teachers of English. (2009). Literacy learning in the 21st century: A policy brief produced by the National Council of Teachers of English. *Council Chronicle*, 18(3), 15-16.

- Neo M. & Kian K.N.T. (2003). Developing a Student-Centered Learning Environment in the Malaysian Classroom - A Multimedia Learning Experience. *TOJET*, (2), 13-21. Retrieved May 27, 2018, from <http://www.pdfsemanticscholar.org/1feo/76375439a42b50faa21215aa382b91085e96.pdf>
- Richer, J.J. (2008). Le français sur objectifs spécifiques (F.O.S.): une didactique spécialisée?, *Synergies Chine*, (3), 15-30. Retrieved April 14, 2018, from <http://gerflint.fr>Base>Chine3>richer>
- River, W. M. (1968). *Teaching foreign language skills*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Thorndike, E.L. (1966). *Human Learning*. Cambridge: M.I.T Press.
- Vetulani, G. (2000). Quelques exemples d'analyse des corpus en vue de la traduction. *Studia Romanica Posnaniensia*, 25(26), 318-325.
- World Travel & Tourism Council. (2018). Travel & Tourism Economic Impact 2018 Thailand. *Travel & Tourism Economic Impact*, Retrieved May 30, 2018, from <http://www.wttc.org>